

Söndagen före Domsöndagen

3 Årg. Ev. Luk 17:20-30

I.N.J

"När kommer Guds rike?" frågar fariséerna i evangeliet idag. Men innan vi söker svar på den frågan, kanske vi skulle ställa en annan fråga - nämligen: *"Vad är Guds rike?"*. Vi måste ju göra klart för oss vad det är som *"kommer"*. Själva ordet *"rike"* är ju inte så enkelt. Det gör väl att vi gärna tänker i jordiska banor – eller hur?

Ett rike - som Sverige t.ex. - har ju sina bestämda gränser, sin huvudstad, sitt statsskick, sina lagar och sin kultur. Men Guds rike är *ingen jordisk stat*. Inte ens en himmelsk variant av det svenska folkhemmet. Och det är absolut inte något vi bygger tillsammans, vi människor. Vore det en mänsklig aktivitet behövde vi ju inte be: *"Låt dit rike komma!"*.

Jesus talar väldigt ofta om Guds rike. Inte mindre än 81 gånger i evangelierna om jag räknat rätt. Och alltid när han gör det kallar han det antingen *"Guds rike"* eller *"Himmelriket"*. Och för att understryka att riket på ett alldeles särskilt sätt är knutet till honom, till hans person, till det han säger och det han gör, talar han om det som *"sitt rike"*. Och för att undanröja alla missuppfattningar om rikets beskaffenhet slår han fast: *"Mitt rike hör inte till denna världen"* utan det är *"av annat slag."* (Joh. 18:36). Det är just därför han kan säga som han gör: *"Guds rike kommer inte på ett sådant sätt att man kan se det med sina ögon. Ingen kan säga: Här är det, eller: Där är det. Nej, Guds rike är inom er."*

"Guds rike är inom er" eller *"Guds rike är mitt ibland er"* – som det också kan översättas. Det kan låta som två olika saker, men egentligen kompletterar de två översättningarna varandra. Riket är knutet till Jesu person. I det han gör och säger blir Gud synlig. Gudsriket var alltså livslevande ibland de människor som mötte Jesus här nere den gången. Och där man kom till tro på Jesus, där fick man del i det riket. Eller som läste i en bibelkommentar: *"Redan nu kan man bli ett Rikets barn. Då har man riket inom sig, fast osynligt, som en dold begynnelse till något som kommer"*.

Guds rike är alltså något som bara är synligt för *trons ögon*. Jesu lärjungar hade de ögonen – men knappast fariséerna. Hade de haft det, hade de inte behövt fråga. Det hade räckt att ge akt på Jesu ord och hans gärningar. Men nu tänkte de jordiskt och såg framför sig hur Gud skulle gripa in och göra Israel stort igen, precis som i kung Davids dagar, ja än större och härligare. Och de tänkte väl sig, att Jesus skulle bekräfta deras övertygelse, att Guds rike kommer i den stund *hela* folket håller *hela* Guds Lag! Men Jesus gör inte det. Riket är ingen jordisk storhet och

det kommer inte som ett resultat av mänsklig aktivitet, inte ens som en följd av fromhet och tro! För det måste också understrykas: Guds rike är ett nåderike! När därför Luther utlägger den andra bönen i Fader Vår, säger han mycket riktigt: *"Guds rike kommer av sig självt vår bön förutan, men vi ber i denna bön, att det skall komma även till oss"*.

Men det är inte allt som finns att säga om Guds rike – att det skall komma till oss. Det handlar inte bara om vad som sker när en människa kommer till tro på Jesus och blir ett Rikets barn! Guds rike är också knutet till *den yttersta tiden*, då han skall befria sin skapelse från synd, död och förgängelse, då hans vilja skall råda oinskränkt, då han upprättat sitt herravälde, då allt skall bli så som han en gång menade, då han skall skapa *"nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor"* (2 Petr. 3:13).

Guds rike kommer alltså *osynligt* – till var och en som i tro tar emot Jesus. Det är den ena sidan av saken. Men det kommer också *uppenbart*, i kraft och i makt vid tidens slut en gång. Och det har alltid varit så att människor frågat – inte av ytlig nyfikenhet – utan ärligt – för att kunna vara rätt beredda och på den säkra sidan – *"När kommer Guds rike?"*. Och då förstår vi ju, att om vi vill vara på den rätta sidan, gäller det att bli ett Rikets barn redan nu. Och *medborgarrätt*, det har du ju redan, genom ditt dop. Tar man vara på den rätten, då har man inte den minsta nytta av att veta *när* Riket bryter in i sin härlighet och väldiga kraft. Det kommer nämligen att bli uppenbart för alla. Ingen levande varelse skall sväva i tvivelsmål om den saken. Jesu säger ju: *"Liksom blixten flammar till och lyser upp hela himlen från horisont till horisont, så skall Människosonen visa sig på sin dag"*.

Vet jag det, då behöver jag inte vara bekymrad. Riket kommer i kraft den dag Gud har bestämt! Mitt enda bekymmer, skall vara att se till att bli ett rikets barn, att vara angelägen om att komma i ett rätt förhållande till Gud, att tro på Jesus och att leva som hans. Det felaktiga med människorna på Noas och Lots tid, var inte att de åt och drack, gifte sig, sålde och köpte, byggde och planterade – det är en missuppfattning – felet var att det var *deras enda* görande och låtande. De brydde sig inte om att bli Rikets barn! De var fast i det jordiska. Det fanns vare sig salighetsbekymmer eller evighetshopp. Bara denna jord och inget annat. Och när Gud grep in, var hade de då sina hjärtan?

Att ha sitt hjärta hos Jesus är alltså det viktigaste av allt - inte att räkna ut tiden för Rikets ankomst. Den som försöker sig på det kommer alltid att få bakläxa och behöva räkna om igen. Har jag min sak uppgjord med Gud, lever jag i hans förlåtelse, är jag hans barn, då är jag trygg. Och då får riket komma när det vill. För det bestämmer Gud och bara han!

Därför är det utan betydelse om jag sover när Riket kommer, är ute och handlar, sitter och äter, är på mitt jobb, påtar i trädgården, bakar sockerkaka, planerar en fest eller står med händerna i diskbaljan, ber, läser i min Bibel eller är i kyrkan - eller vad jag nu än gör. Jag har ju redan del i Guds rike och kan släppa allt jag har för händer och glad skynda min käre Frälsare till mötes!

Visst kan vi väl vara otåliga, precis som barnen, de som längtar efter sommarlovet, med ben som "är fulla av spring". Vi vet ju att Riket kommer. Och det kommer inte för tidigt, inte heller för sent, utan det kommer "*när tiden är inne*", som det så ofta heter i vår Bibel. Du kan ju själv se efter i din Bibel och se att när Gud gör något, när han griper in för mänsklighetens och skapelsens skull, då gör han det exakt, på nanosekunden, när det är som bäst, som lägligast, som mest välsignelserikt.

"I rättan tid", gäller därför om allt det Gud gör! Och det känns så gott och tryggt att veta det. Därför är det inte heller någon svårighet att finna sig i det Jesus sagt till sina apostlar: "*Det är inte er sak att veta vilka tider och stunder Fadern i sin makt har fastställt*" (Apg. 1:7). Inte vår sak, men väl Guds! Vår sak är att ta emot riket redan nu, att bli Rikets barn, att ha vårt hjärta hos Jesus. Amen.

Psalmer: 490, 174, 321, 319 v 5